

Géén afgehakte starten

Varkens

Wanneer zie je nou een varken? Eigenlijk alleen als je een keer langs een kinderboerderij loopt daar een groot gelukkig beest ligt. Maar verder? Ja, op televisie bij een item over varkensboeren, of op je bord als je karbonade eet. Best gek eigenlijk; er zijn in Nederland net zoveel varkens als mensen, maar je ziet ze nooit. Dit is op boerderij Het Beloofde Varkensland (tussen Amstelveen en Uithoorn) wel anders. Hier woont Dafne met haar hangbuikzwijnen Billie Bokfont, Mannetje Bromsnor, Stalker en Lady Lolita, het minivarken Miss Universe en de gigantische zeugen Vrouw Vos en Aagje. Dafne: "Bijzondere namen hè? Als ik een nieuw dier krijg, geef ik hem niet meteen een naam, ik wacht tot ik een naam vind die bij het beest past." Zo heet Stalker, Stalker omdat deze beer, toen hij bij Dafne kwam, zo'n horny little devil was dat hij achter alle vrouwtjes aanzat. Mannetje Bromsnor dankt zijn naam aan zijn stemgeluid. Dafne: "In het begin was het een zwaar gestresst varkentje. Er kwam geen enkel geluid uit. Pas na twee dagen hoorde ik ineens een heel diepe brom. Daar was ik verbaasd over; zo'n klein mannetje en dan zo'n zwaar geluid."

Bijna 700 hanen

Dafne woont niet alleen met haar varkens, maar ook met twee koeien, twee schapen, een dozijn katten, een gans en 150 hanen (!) op haar boerderij. Dafne: "Die hanen waren niet mijn idee. Maar

Het Beloofde Varkensland. Klinkt als de hemel voor varkens. En dat is het ook. Alleen dan voor levende exemplaren... Lezeressen Cèleste (15) en Natalie (16) 'deden' samen met Fancy een middagje varken.

het was dit of de slacht en dan is de keuze snel gemaakt. Ik had er eerst zelfs 691! Ze komen uit een Amsterdams park. Mensen hadden daar jarenlang hun kippen en vooral hanen gedumpt. In de loop van de jaren planten deze beesten zich razendsnel voort, totdat het er heel veel zijn. Toen de buurtbewoners klaagden over het gekraai van de hanen, moesten ze weg, alleen wist niemand waarheen. Toen heb ik me maar over hen ontfemd. Ik heb er veel ergens anders kunnen onderbrengen, maar lang niet allemaal." De Fancy-delegatie ziet de hanen ook als eerste bij aankomst op de boerderij. Overal zie je deze bontgekleurde beesten, om de tien seconden kraait er wel een. (Dafne: "Ze leven in rivaliserende gangs, het is net het getto hier.") Als je dichterbij komt, stuiven de hanen weg. Dat doet Arie Bombari helaas niet... Deze gangs staat Cèleste en Natalie op te wachten bij het hek en stort zich op hen. Hij pikt, springt en gakt. Dit ligt eng, totdat Natalie ontdekt dat Arie niets kan met zijn snavel. Dafne: "Het eerste stuk van zijn snavel is afgebeten door één van de varkens die hem irritant vond."

Miss Universe op haar best

Natalie

Cèleste

'Babe' geniet...

of castraties zonder verdoving

Paradise

Oordoppen verplicht...

"Boerin" Dafne gaat Céleste en Natalie voor naar de boerderij en vertelt over haar dieren en over zichzelf. Eigenlijk heeft ze een dubbelleven: naast deze boerderij heeft ze een heus kantoor in de slijke Amsterdamse PC Hooftstraat. Daar loopt ze als een echte zakenlady rond, op hoge hakken. Dafne: "Omdat ik naast mijn werk als communicatietrainer iets wilde doen met het boerenbloed dat in me vloeit - mijn opa was boer - ben ik lessen gaan volgen aan de landbouwschool. Op een dag kregen we het vak 'geboortezorg biggen'. Dat klinkt leuk, nietwaar? We gingen met de hele klas naar een varkensstal. In een krap hok, op betonnen vloeren, lagen grote zeugen met overal biggetjes. Onze docent pakte een biggetje en nam deze mee naar een hoekje van de stal. Daar werd zijn staart verwijderd, zonder verdoving. Ik ging door de grond, wat gilte dat bestje! De docent legde uit dat dit gedaan werd omdat de varkens allemaal op elkaar liggen en alles wat in de weg zat, moest weg. Anders zouden ze toch maar in elkaars staart bijten. Hij was nog niet klaar met het biggetje, daarna begon hij de tanden van het beest weg te slijpen, ook zonder verdoving. Later zouden de beertjes gecastreerd worden. Daarna was het onze beurt. We moesten alle varkentjes doen die in de schuur aanwezig waren. Oordoppen waren verplicht, anders werd je gek van het gegil van die beestjes. Ik heb geweigerd, dat begrijp je. Vanaf die dag zag ik het als mijn taak om niet alleen beesten op te vangen, maar ook om mensen voor te lichten over hoe het eraan toegaat in de bio-industrie."

Varken met overgewicht

Alle dieren op Het Beloofde Varkenland hebben stuk voor stuk een bijzondere achtergrond. Ze zijn achtergelaten door hun baasje, verstoten door hun moeder, of gevonden door de dierenambulance. Dafne: "Stalker bijvoorbeeld is door zijn eigenaar gedumpt op het strand. Midden in de winter, het was min tien graden, hij was zowat doodgevroren. Omdat geen asiel hem wilde hebben - die mogen volgens de wet geen varkens opnemen - heeft de dierenambulance mij gebeld." Veel van haar beesten heeft Dafne met de fles grootgebracht. Zoals poes Dansmarieke, die haar al de hele middag volgt. "Zij en haar broer Boy George zijn hier verderop uit een auto gegooid. Drie weken oud waren ze, ze hadden allebei longontsteking." Voor de schapen Gevaarlijke Eddy en Caesar had Dafne veel grotere flessen nodig. "Ik heb ze van een vriendin die schaapsheerder is. Caesar is met een keizersnede geboren en Eddy is er één van een drieling, dus zijn moeder had niet genoeg melk." Natalie vraagt zich af wat er gevaarlijk is aan Eddy. Dafne: "Caesar en Eddy zijn allebei rammen. Als je bij ze in de buurt komt, geven ze je een tik met hun schedel, iets wat keihard ▶

aankomt." Lachend: "Ik heb wel eens een uur op de hooiberg vastgezetten omdat één van de rammen beneden stond. Moest ik wachten totdat hij wegging."

Céleste en Natalie zijn inmiddels koe Brutale Griet aan het borstelen. Natalie: "Ze is zo zacht als een teddybeer!" Céleste vraagt zich af waar de uiers van Griet zijn gebleven. Dafne: "Die heeft ze wel, maar ze zijn amper zichtbaar. Koeien hebben alleen grote uiers vol melk als ze een jong hebben gekregen. Op een boerderij wordt de koe steeds gemolken als het kalf weggehaald is, waardoor de melkproductie blijft komen. Als je een koe nooit laat dekken, zal ze ook geen volle uiers hebben." Op het grasveldje naast de koeien klinkt een luid geknor. Het is Lady Lolita, een wel heel uniek varken. Dafne: "Ze heeft een hekel aan andere varkens! Omdat ze is opgegroeid in een paardenmanege kent ze alleen maar mensen en paarden." Lady Lolita staat op een streng dieet. Dafne: "Ze was zo dik dat ze een hernia kreeg en niet meer op kon staan. Dat doen varkens: die vreten zich dood als je ze de kans geeft. Helaas waren er geen medicijnen voor varkens. Die beesten worden in Nederland maar zes maanden oud, dan worden ze opgegeten, vandaar. De dierenarts heeft Lady Lolita toen maar een middel voor paarden gegeven."

Grijze polderheks

Omdat niemand in Nederland eigenlijk iets van varkens weet, geeft Dafne speciale workshops. Hier leer je ook hoe je een varken moet masseren, volgens Dafne ideaal voor zowel het varken als de gestresste mens. De gigantische zeug Aagje

(Céleste: "Het is net Babe, maar dan veel groter.") gaat spontaan liggen als ze Dafne, Céleste en Natalie aan ziet komen. Dafne legt de meiden uit hoe ze Aagje moeten aaien. Het grote roze beest doet gelukszalig haar ogen dicht en gaat er nog beter voor liggen. Natalie verwondert zich over Aagje. "Haar kop is zo groot en haar rug zo lang!" Dafne: "Varkens hadden ooit kortere ruggen, maar ze zijn zo gefokt dat hun ruggen langer werden, zodat er meer karbonaadjes uit kunnen worden gehaald." Zelf eet ze geen vlees meer: "Maar je zult mij niet horen zeggen dat iedereen vegetariër moet worden hoor! Ik weet hoe lekker vlees is, ik verlang er elke dag weer naar, vooral naar boerenkool met worst." Céleste: "Ik heb een jaar lang geen vlees gegeten, het was zwaar. Dan zaten mijn ouders en broer aan een lekker stuk vlees en ik aan een kaasburger. Als je dan een slechte dag hebt, wil je ook vlees." Dafne: "Als je vlees wilt, moet je dat gewoon nemen. Maar dan wel scharrelvlees. De bio-industrie is verschrikkelijk, dieren moeten onnodig lijden. Scharrelvlees is tenminste van een dier dat een gelukkig leven heeft gehad." Haar eigen beesten zullen nooit bij de scharrelslager terecht komen. Dafne: "Ze zullen hier blijven tot ze sterven. Als ik oud ben, wil ik als een oude grijze polderheks nog steeds tegen mijn dieren aan komen hangen!"

Jij ook?

Wil je meer weten over Dafne en haar varkens? Check dan www.hetbloeiofdevarkensland.nl Ook een bezoek waard: www.dierenwelzijn.nl

